

LA/Petri Jääskinen/TJ

7.1.1985

Till arbetspensionsanstalterna

DRÖJSMÅLSRÄNTA PÅ ARBETSPENSIONERNA

Vid föredragning för Republikens president 21.12.1984 stadfästes lagar om ändring av lagen om pension för arbetstagare, lagen om sjömanspensioner, lagen om olycksfallsförsäkring och trafikförsäkringslagen.

Enligt lagändringarna är försäkrings- och pensionsanstalterna skyldiga att betala förhöjning på pensioner och förmåner och på ersättningar som utges för personskada, när utbetalningen av dem fördröjs. Förhöjningen motsvarar en dröjsmålsränta om 16 procent.

Regeringens förslag till ändring av ovannämnda lagar har som bilaga till cirkulär tillsänts pensionsanstalterna för kännedom. De nu stadfästa lagarna skiljer sig till vissa delar från regeringens förslag. Till pensionsanstalterna sänds senare cirkulär om tillämpningen av ändringarna.

Lagarna träder i kraft 1.4.1985.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

BILAGOR

Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare
Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner
Lag om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring
Lag om ändring av trafikförsäkringslagen

Lag

om ändring av lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 21 december 1984

I enlighet med riksdagens beslut fogas till lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/61) en ny 19 d § som följer:

Ansökan om och utbetalning av pension

19 d §

Fördröjs utbetalningen av pension eller annan förmån som avses i denna lag, skall pensionsanstalten betala den fördröjda pensionen eller andra förmånen förhöjd för dröjsmålstiden. Förhöjningen är 16 procent för år. Skyldighet att betala förmånen förhöjd gäller likväl inte den del av förmånen som utges till en annan försäkrings- eller pensionsanstalt som bedriver lagstadgad försäkringsverksamhet eller till socialförsäkringskommission eller arbetslöshetskassa, om det inte är fråga om sådan prestation som avses i 19 c §.

Förhöjningen av förmånen skall räknas ut för varje dag av dröjsmålstiden, dock inte för tiden innan tre månader förflutit från utgången av den kalendermånad då förmånstagaren hos pensionsanstalten framställt sina anspråk samt en sådan utredning om förmånens grund och belopp som skäligen kan krävas av honom med beaktande även av pensionsanstaltens möjligheter att skaffa utredning. För sådan förmånsrat som med stöd av ett och samma beslut skall betalas senare räknas dock förhöjningen från förfalldagen. Har ändring sökt i pensionsanstaltens beslut, kan rättsmedelsinstansen, om pensionsanstalten påvisar att i förmånstagarens förhållanden inträffat en väsentlig förändring under den tid ändringsansökan varit anhängig, besluta att förhöjningen skall beräknas från en senare tidpunkt.

Helsingfors den 21 december 1984

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Beror det av förmånstagaren att förmån inte kunnat utbetalas i rätt tid, är pensionsanstalten inte skyldig att betala förmånen förhöjd för längre tid än från den dag då hindret pensionsanstalten veterligen upphörde. Om utbetalningen av förmån fördröjs till följd av stadgande i lag eller på grund av avbrott i den allmänna samfärdseln eller i den allmänna betalningsrörelsen eller av annat liknande oöverstigligt hinder, är pensionsanstalten inte skyldig att betala förmånen förhöjd för det dröjsmål som orsakats av dylikt hinder.

Förmånsförhöjning som understiger 15 mark skall inte betalas. Beloppet justeras årligen enligt det löneindextal som nämns i 9 §. Det justerade beloppet avrundas till närmaste fulla markbelopp.

Social- och hälsovårdsministeriet utfärdar vid behov anvisningar till pensionsanstalterna om tillämpningen av denna paragraf.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1985.

Lagen tillämpas inte på ärende som innan den trätt i kraft har gjorts anhängigt vid pensionsanstalt. Stadgandena om förhöjning av förmån skall dock tillämpas på sådan i 19 d § 2 mom. nämnd förmånsrat vars förfalldag infaller den dag lagen träder i kraft eller senare.

Det belopp som är stadgat i 19 d § 4 mom. motsvarar det löneindextal som faststälts för år 1984.

Minister Matti Puhakka

Lag

om ändring av lagen om sjömanspensioner

Given i Helsingfors den 21 december 1984

I enlighet med riksdagens beslut fogas till lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/56) en ny 63 a § som följer:

63 a §

Fördröjs utbetalningen av pension eller annan förmån som avses i denna lag, skall pensionskassan betala den fördröjda pensionen eller andra förmånen förhöjd för dröjsmålstiden. Förhöjningen är 16 procent för år. Skyldighet att betala förmånen förhöjd gäller likväl inte den del av förmånen som utges till en annan försäkrings- eller pensionsanstalt som bedriver lagstadgad försäkringsverksamhet eller till socialförsäkringskommission eller arbetslöshetskassa.

Förhöjningen av förmånen skall räknas ut för varje dag av dröjsmålstiden, dock inte för tiden innan tre månader förflutit från utgången av den kalendermånad då förmånstagaren hos pensionskassan framställt sina anspråk samt en sådan utredning om förmånens grund och belopp som skäligen kan krävas av honom med beaktande även av pensionskassans möjligheter att skaffa utredning. För sådan förmånsrat som med stöd av ett och samma beslut skall betalas senare räknas dock förhöjningen från förfalldagen. Har ändring söpts i beslut som fattats av pensionskassans styrelse, kan rättsmedelsinstansen, om pensionskassan påvisar att i förmånstagarens förhållanden inträffat väsentlig förändring under den tid ändringsansökan varit anhängig, besluta att förhöjningen skall beräknas från en senare tidpunkt.

Beror det av förmånstagaren att förmån inte kunnat utbetalas i rätt tid, är pensionskassan inte

skyldig att betala förmånen förhöjd för längre tid än från den dag då hindret pensionskassan veterligen upphörde. Om betalningen av förmånen fördröjs till följd av stadgande i lag eller på grund av avbrott i den allmänna samfärdseln eller i den allmänna betalningsrörelsen eller av annat liknande oöverstigligt hinder, är pensionskassan inte skyldig att betala förmånen förhöjd för det dröjsmål som orsakats av dylikt hinder.

Förmånsförhöjning som understiger 15 mark skall inte betalas. Beloppet justeras årligen enligt det löneindextal som nämns i 9 § lagen om pension för arbetstagare. Det justerade beloppet avrundas till närmaste fulla markbelopp.

Social- och hälsovårdsministeriet utfärdar vid behov anvisningar till pensionskassorna om tillämpningen av denna paragraf.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1985.

Lagen tillämpas inte på ärende som innan den trätt i kraft har gjorts anhängigt vid pensionskassa. Stadgandena om förhöjning av förmån skall dock tillämpas på sådan i 63 a § 2 mom. nämnd förmånsrat vars förfalldag infaller den dag lagen träder i kraft eller senare.

Det belopp som är stadgat i 63 a § 4 mom. motsvarar det löneindextal som fastställes för år 1984.

Helsingfors den 21 december 1984

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Minister

Matti Puhakka

Lag
om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring
Given i Helsingfors den 21 december 1984

I enlighet med riksdagens beslut fogas till lagen den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/48) en ny 60 a § som följer:

60 a §

Fördröjs utbetalningen av skadestånd som avses i denna lag, skall försäkringsanstalten betala det fördröjda skadeståndet förhöjt för dröjsmålstiden. Förhöjningen är 16 procent för år. Skyldighet att betala skadeståndet förhöjt gäller likväl inte prestationer, grundade på samordning eller regressrätt, mellan försäkrings- eller pensionsanstalter som bedriver lagstadgad försäkringsverksamhet.

Förhöjningen av skadeståndet skall räknas ut för varje dag av dröjsmålstiden, dock inte för tiden innan tre månader förflutit från utgången av den kalendermånad då försäkringsanstalten erhöll sådan utredning om skadeståndets grund och belopp som skäligen kan krävas, med beaktande även av försäkringsanstaltens möjligheter att skaffa utredning. För sådan skadeståndsrät som med stöd av ett och samma beslut skall berälas senare räknas dock förhöjningen från förfallodagen. Har ändring sökts i försäkringsanstaltens beslut, kan rättsmedelsinstansen, om försäkringsanstalten påvisar att i skadeståndstagarens förhållanden inträffat väsentlig förändring under den tid ändringsansökan varit anhängig, besluta att förhöjningen skall beräknas från en senare tidpunkt.

Beror det av skadeståndstagaren att skadestånd inte kunnat utbetalas i rätt tid, är försäkringsanstalten inte skyldig att betala skadeståndet förhöjt för längre tid än från den dag då hindret för försäkringsanstalten veterligen upphörde. Om utbetalningen av skadeståndet fördröjs till följd av stadgande i lag eller på grund av avbrott i den allmänna samfärdseln eller i den allmänna betalningsrörelsen eller av annat liknande oöverstigligt hinder, är försäkringsanstalten inte skyldig att betala skadeståndet förhöjt för det dröjsmål som orsakats av dylikt hinder.

Skadeståndsförhöjning som understiger 15 mark skall inte betalas. Beloppet justeras årligen enligt det löneindextal som nämns i 9 § lagen om pension för arbetstagare. Det justerade beloppet avrundas till närmaste fulla markbelopp.

Social- och hälsovårdsministeriet utfärdar vid behov anvisningar till försäkringsanstalterna om tillämpningen av denna paragraf.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1985.

Lagen tillämpas inte på ärende som innan den trätt i kraft gjorts anhängigt vid försäkringsanstalt. Stadgandena om förhöjt skadestånd skall

dock tillämpas på sådan i 60 a § 2 mom. nämnd skadeståndsrät vars förfalldag infaller den dag lagen träder i kraft eller senare.

Det belopp som är stadgat i 60 a § 4 mom. motsvarar det löneindextal som fastställts för år 1984.

Helsingfors den 21 december 1984

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Minister   Matti Puhakka

Lag
om ändring av trafikförsäkringslagen
Given i Helsingfors den 21 december 1984

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i trafikförsäkringslagen av den 26 juni 1959 (279/59) 12 § 1 mom., sådant det lyder i lag av den 31 maj 1974 (421/74), samt
fogas till lagen en ny 12 a § som följer:

12 §

Utkrävs skadestånd för skada, för vilken ersättning skall betalas från trafikförsäkring, hos motorfordons ägare, förare eller passagerare med stöd av annan lag än denna, skall skadeståndet dock utdömas med tillämpning av de stadganden som gäller om försäkringsbolagets ansvar och oberoende av om vederbörande har en motfordran hos den skadelidande. Sålunda utdömt belopp får indrivras endast hos vederbörande försäkringsbolag, som befrias från ansvar genom att utbetala skadeståndet till den skadelidande. Från försäkringen skall även betalas ersättning för rättegångskostnader som tilldöms den skadelidande samt förhöjd ersättning och dröjsmålsränta på det sätt som stadgas i 12 a §.

12 a §

Fördröjs utbetalningen av sådan ersättning eller sådant skadestånd för personskada som avses i denna lag, skall försäkringsbolaget betala den fördröjda ersättningen förhöjd för dröjsmålstiden. Förhöjningen är 16 procent för år. Skyldigheten att betala ersättningen förhöjd gäller likväl inte prestationer, grundade på samordning eller regressrätt, mellan försäkrings- eller pensionsanstalter som bedriver lagstadgad försäkringsverksamhet.

I 1 mom. nämnd förhöjd ersättning skall räknas ut för varje dag av dröjsmålstiden, dock inte för tiden innan tre månader förflutit från utgången av den kalendermånad då den skadelidande hos försäkringsbolaget framställt sina anspråk samt en sådan utredning om ersättningens grund och belopp som skäligen kan krävas av honom med beaktande även av försäkringsbolagets möjligheter att skaffa utredning. För sådan ersättningsrat som med stöd av ett och samma beslut skall betalas senare räknas dock förhöjningen från förfallodagen.

Beror det av den skadelidande att ersättning eller skadestånd inte kunnat utbetalas i rätt tid, är försäkringsbolaget inte skyldigt att betala ersättningen förhöjd för längre tid än från den dag då hindret för försäkringsbolaget vederligen upphörde. Om betalningen av ersättningen fördröjs till följd av stadgande i lag eller på grund av avbrott i den allmänna samfärdseln eller i den allmänna betalningsrörelsen eller av annat liknande oöverstigligt hinder, är försäkringsbolaget inte skyldigt att betala ersättningen förhöjd för det dröjsmål som orsakats av dylikt hinder.

Ersättningsförhöjning som understiger 15 mark skall inte betalas. Beloppet justeras årligen enligt det löneindextal som nämns i 9 § lagen om pension för arbetstagare (395/61). Det justerade beloppet avrundas till närmaste fulla markbelopp.

På ersättning för egendomsskada skall betalas dröjsmålsränta med iakttagande av vad som i rättelagen (633/82) är stadgat om dröjsmålsränta på skadeståndsgäld. Avvikelse från rättelagens stadganden kan dock inte göras till nackdel för den som är berättigad till dröjsmålsränta.

Social- och hälsovårdsministeriet utfärdar vid behov anvisningar till försäkringsbolagen om tillämpningen av denna paragraf.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1985.

Helsingfors den 21 december 1984

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Lagen tillämpas inte på ärende som innan den trätt i kraft har gjorts anhängigt vid försäkringsbolag eller på ärende i vilket före lagens ikraftträdande talan om betalning av skadestånd eller ersättning gjorts anhängig eller sådant yrkande framställts under rättegång. Stadgandena om förhöjd ersättning skall dock tillämpas på sådan i 12 a § 2 mom. nämnd skadestånds- eller ersättningsrat vars förfallodag infaller den dag lagen träder i kraft eller senare.

Det belopp som är stadgat i 12 a § 4 mom. motsvarar det löneindextal som fastställts för år 1984.

Minister   Matti Puhakka